22.12.25
7

Sevgili Mehmet Abi,

Cümleten Merhaba!

Hepimiz biliriz, Nazım Hikmet'in «Zafere Dair» şiiri Etkinliklerimizde sayısız kez okunmuştur. Sadece hafızamızda değil, hayatımızdadır bu şiir...

«Varılacak yere / kan içinde varılacaktır» dizesi yüreğimize, «ve bundan dolayı / biz unuttuk bağışlamayı» dizesi de yumruğumuza kazınmıştır. Müthiş bir şiirdir ve her bir dizesinin hayat deviği karşımızda nice ama nice karşılığı vardır...

Nazım ustamız «Varılacak yer» diyerek işaret ettiği, elbette zaferdir. Ve o zafere, nasıl ulaşılacağını da adeta haritasını çizer bu şiirde...

«Korkunç elleriyle bastırıp yarayı...» derken, aldığımız darbelere, açılan yaralara, kendi ellerimizden başka derman olmadığı gerçeğini vurgular. Dayan der, sık dişlerini, dudaklarını kanasın ama asla umudunu kaybetme...

Nazileri kastederek «Düşman» der Nazım ve halk düşmanlarının nitelikleri özetler: «Düşman hasta / zalim / ve kurnaz...» Ve işte bütün bu acımasızlığın karşısında dimdik durmayı üç kelimeyle özetler: «gözümüzde kaybettik ağlamayı...»

Ne zulmünü kar eyler ne kurnazlıkları. Alçaklık karşısında haklılık asla yenilmez. Bedel ödemeyi göze almaktır aslolan. İşte tam da bu nedenle, «ve zafer» der Nazım, «artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar / tırnakla sökülüp koparılacaktır...»

Peki ama bu müthiş şiiri ne zaman yazmıştı Nazım usta?

Evet, 1941 yılının sonbaharında Bursa hapishanesinde tutsaklık yaşıyorum. Tarih önemli! Zira, Nazi ordularının 1941 sonbaharında Leningrad, Moskova ve Stalingrad kapılarına dayanmıştır. Kentler kuşatılmış, Sovyet halkı ve Kızıl Ordu ağır kayıplar vermiştir. Denilebilir ki, ortada bir «zafer» olmadığı gibi askeri bir «yenilgi» hâlâ sözkonusudur. 9 Mayıs 1945'te Berlin'de dalgalanacak olan kızıl bayrak, 1941 sonbaharında Nazi kurşunlarıyla paramparçadır. Bütün koşullar Sovyetlerin aleyhinedir. Lakin, belirleyici olan bu değil, bir başka gerçekliktir: Çünkü, kızıl bayrak elden düşürülmemiştir. Kuşatılan her yerde, her mevzide, her anda... direnilmektedir...

Taarruz edilmediği, eş deyişle daha hızlı koşullarda her anlamda, her mevzide daha sağlam ve dik durulmaktadır. Zafer işte budur! İsteyen «siyasi zafer» demiş bunu, isteyen sadece zafer amaç özü mahrumdur: Teslim olmamaktır... "Bütün mesele..." koşullarını zorlayıp, düşmanın zırhlılarına karşısında bayrağı elden düşürmeden dayanabilmektir. Direnme sorumluluğu bir ilmeğini daha iskeletinin tarihin boğazına ve devrimin muzaffer bayrağına...

İşte tam da bu nedenle, Nazım ustamız "Zafere Doğru" şiirini faşistlerin yenildiği gün olan 9 Mayıs 1945'te Berlin'de dalgalanan kızıl bayrağa gördüklerinden sonra değil 1941 sonbaharında yazar. Çünkü zafer 1945'ten çok önce, 1941'de kazanılmıştır. «Günler ağır» iken dayanılabildiği için... İşin özü ideallerinden, hedeflerinden yani kendinden vazgeçmemektir. İşte bu yüzden, günler ne zaman ağırlaşsa, "Zafere Doğru" şiirinin nedeni 1941'de yazıldığı düşünülsün. Ve bir kez daha inanalım, direnenlerin mutlaka kazanacağına...

Sevgili mehmet abi, yeni yılımızı işte bu anlamda, umutla karşılıyor, hasretle kucaklıyoruz.

Sevgilerimizle

Ahmet

YENİ YIL MESAJI: Adaşım ne zaman bana cevap yazacak?

MARMARA KAPALI CEZA İNFAZ KURUMU MEKTUP OKUMA KOMİSYONU GÖRÜLMİŞTİR